

”Kommunalt köpcentrum” i Lidingö

Politikerna i Lidingö kommun har inte, som Johan Myhrman påstår i Ekonomisk Debatt 5/80, försökt driva igenom ett beslut om ett kommunalt köpcentrum mitt emellan två val, skriver Bengt Geijer. Förslaget gäller i själva verket en ny områdesplan. □

Johan Myhrman har i en för övrigt intressant artikel i Ekonomisk Debatt 5/80 anfört att ”politikerna i Lidingö försöker genomdriva ett beslut om ett kommunalt köpcentrum med vittgående följder för stadens utseende och funktion mitt emellan två val”.

Detta är inte sant på någon punkt. En parlamentarisk kommitté om nio personer fick 1978 av fullmäktige i uppdrag att lägga fram förslag till en områdesplan för centrala Lidingö. Utrymme för ett sk ”köpcentrum” ingick här som en geografiskt mindre del. Förslaget blev färdigt i juni i år. Kommittén var enig så när som på en ledamot.

Just för att undvika att bli beskyllda för att ”komma mellan två val” lämnade kommittén i juni 1979 en delrapport, vari principlösningen och insamlat grundmaterial redovisades. Det fanns med i hela valrörelsen. En rad organisationer och enskilda inbjöds genom till dem adresserade försändelser att inkomma med synpunkter före oktober 1979, då kommittén återupptog arbetet för hösten. Genom kommunens informationstidning, som utdelas direkt till alla hushåll, genom utställning i stadshuset och genom annonsering i pressen gavs också allmänheten tillfälle att yttra sig. Endast få hörde av sig.

Kommitténs slutfas 1979–1980 ägnades åt kompletterande detaljstudier samt åt kontroll av bla buller- och luftföreningar. Vissa inkomna synpunkter kunde också beaktas.

Planförslaget avser över huvud inte ett ”kommunalt köpcentrum”, om man därmed menar ett företag, vari kommunen

skulle engagera sig ekonomiskt. Planen är precis vad den utger sig för att vara, nämligen en plan som visar var och hur (ungefär) man skall få bygga. Utbyggnaden kan ske i flera steg. Takten i verkställigheten bestäms av dem som eventuellt vill bygga och betala därför.

Kommunen sysslar inte med något annat än sin självklara skyldighet att göra en ny plan för ett område, som med tidens gång fått ett starkt behov av en sådan. Praktiskt taget all nuvarande bebyggelse kan enligt planförslaget vara kvar till dess ägarna själva önskar en förändring.

För den intresserade kan nämnas att planen för detta ”centrum” innefattar mycket mer än kommersiell service. Här har också redovisats utrymme för bostäder, kultur och viss offentlig service (anna än kommunal) såsom polis och försäkringskassa m.m.

*Bengt Geijer**

* Forfattaren är kommunstyrelsens ordförande i Lidingö kommun.